

DECIZIE nr. 1228/396/19.08.2016

privind contestația formulată de X înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. ....

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1 cu adresa nr. ...., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ...., asupra contestației formulate de

X

CNP: ...

cu domiciliul în ....., județul Timiș

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. ...., la Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Timiș sub nr. .... și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ....

Petentul X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .... și a Raportului de inspecție fiscală nr. .... emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1.

Referitor la capătul de cerere privind Raportul de Inspecție fiscală ....., se rețin următoarele:

În drept, OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.*

(2) *Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.*

(3) *Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]*

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din HG nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale privind rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal.*

(2) *Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.*

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Posibilitatea conferită de art. 205 și următoarele din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este reglementată astfel:

“ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Având în vedere ca raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 149/2007 privind modelul și conținutul unor documente întocmite în activitatea de inspecție fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

„La prezenta decizie de impunere se anexează raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține ..... pagini.

În conformitate cu art. 205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act administrativ fiscal se poate formula contestație, care se depune, în termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță.”

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentului și aceasta fiind cea care produce efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de X împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ....., contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .... emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, se rețin următoarele:

Suma totală contestată este de .... lei reprezentând:

- .... lei – taxa pe valoarea adăugată;
- ... lei – majorări de întârziere aferente TVA;
- .... lei – dobânzi de întârziere aferente TVA;
- ..... lei – penalități 15% aferente TVA.

Contestația a fost semnată și ștampilată de petent, așa după cum prevede art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .... emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. .... încheiat de organele de inspecție fiscală urmare Sentinței civile nr. .... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. ..., confirmată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. ....

În contestația formulată – **pct. I** – petentul arată că nu este de acord cu modul de calcul al accesoriilor aferente TVA deoarece numărul de zile pentru care au fost calculate nu corespunde realității, în filele 2 – 3 din contestației prezentând detaliat scadența obligației fiscale și numărul aferent de zile de întârziere.

De asemenea la finalul pct. 1 petentul precizează că „nu mi-a fost respectat dreptul prevăzut la art. 107 din Codul de procedură fiscală, și anume, dreptul contribuabilului de a fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale și nici nu mi-au fost comunicate calculele și concluziile pentru a putea prezenta un punct de vedere, nefiind invitat la discuția finală.”

La **pct. II** din contestație, petentul consideră că au fost încălcate prevederile art. 104 Cod procedură fiscală și anume a fost depășit termenul de 3 luni pentru finalizarea controlului, situație în care cuantumul accesoriilor aferente TVA s-a majorat.

Astfel, petentul arată că despăgubirile la care este „îndreptățit așa cum Instanța menționează în Sentința .... pronunțată de Curtea de Apel la data de .... trebuie să fie cel puțin egale cu penalitățile de întârziere și majorările calculate pentru perioada ce depășește 3 luni” astfel că solicită anularea majorărilor de întârziere în sumă de .... lei calculate pentru perioada ce depășește 3 luni și anularea penalităților de întârziere de 15% în sumă de .... lei.

La **pct. III** din contestație petentul consideră că în situația în care obligația fiscală stabilită în sarcina sa va fi „definitivă”, se impune ca ANAF

sau organele abilitate „să dispună modificarea tuturor Contractelor de vânzare – cumpărare încheiate notarial, și să fie înscris în ele TVA-ul”, solicitând totodată și recalcularea impozitului datorat pentru transferul proprietăților imobiliare, având în vedere noua bază de impozitare.

La **pct. IV** din contestație petentul arată că Decizia de impunere nr. .... și Raportul de inspecție fiscală sunt netemeinice și nelegale întrucât, împreună cu soția sa, a cumpărat terenuri agricole situate pe raza comunei Săcălaz cu scopul de a face agricultură și zootehnie, fiind cultivate cu grâu, orz, porumb, etc. La data achiziționării nu a prevăzut că se va extinde intravilanul comunei Săcălaz pe raza căruia se află terenurile, ce ulterior au fost înstrăinate la terțe persoane.

Potentul precizează că toate tranzacțiile au fost efectuate ca persoană fizică și au fost încheiate la notar cu respectarea dispozițiilor legale, solicitând de fiecare dată eliberarea certificatelor fiscale, nepunându-i-se în vedere că ar fi realizat o activitate economică de natură a fi plătitor de TVA și nici că ar fi depășit plafonul de scutire de la plata TVA.

În contestație se arată că este de notorietate faptul că până în anul 2008 nu a existat o dispoziție legală fiscală care să dispună ca persoana să fie plătitoare de TVA în cazul activității de vânzare-cumpărare de imobile (terenuri sau construcții).

În opinia petentului, aplicarea art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal de către organele de inspecție fiscală este eronată, în acest sens făcând trimitere la adresa nr. .... emisă de Direcția de legislație din domeniul TVA din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor din al cărei conținut citează.

Analizând noțiunile de contribuabil, persoană impozabilă, activitate economică și caracter de continuitate a tranzacțiilor efectuate, raportat la dispozițiile Codului fiscal (art. 127, art. 125), petentul concluzionează „Încadrarea *de plano* a vânzărilor efectuate de noi la art. 127 Cod fiscal nu este justificată, soluția corectă constând în identificarea dacă activitatea noastră este una economică, dacă face parte din cea a producătorilor sau comercianților *lato sensu* deci a caracterului de profesiune, de acte cu caracter permanent etc. în baza regulilor elaborate în tradiția dreptului comercial”.

Potentul arată că toate bunurile tranzacționate au fost deținute în coproprietate cu soția sa Bîrneată Marcela în cotă de 50% fiecare, în mod nelegal organele de inspecție fiscală stabilind că soții constituie o persoană impozabilă unică, în temeiul art. 127 alin 8 din Codul fiscal și făcând astfel și aplicațiunea prevederilor art. 127 alin 9 din Codul fiscal, reținând că în situația în care persoanele fizice vând bunuri deținute în coproprietate pentru stabilirea plafonului de scutire de TVA acestea vor fi analizate ca reprezentând o formă de asociere în scopuri comerciale, fără personalitate juridică.

În opinia petentului, tratarea sa conform dispozițiilor art. 127 alin 8 Cod fiscal, ca un grup fiscal unic, este nelegală pentru că nu are calitatea de mare

contribuabil și în al doilea rând nu a optat pentru constituirea unui grup fiscal, astfel că impunerea reprezintă o „vătămare” a dreptului său de a fi impus potrivit art. 85 Cod fiscal în funcție de cota parte din bunurile ce au făcut obiectul tranzacțiilor.

La **pct. V** din contestație petentul subliniază faptul că în mod incorect ANAF a emis noua decizie de impunere „înainte de a avea în detaliu Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție.”.

La **pct. VI** din contestație petentul arată că menține în totalitate considerentele expuse în contestația inițială formulată împotriva RIF nr. .... și a Deciziei de impunere nr. ...., anexată contestației.

În consecință, petentul solicită anularea Deciziei de impunere nr. .... emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș.

II. Urmare Sentinței civile nr. .... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. ...., confirmată prin Decizia nr. .... pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dispus:

„Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul X în contradictoriu cu pârâțul Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș și în consecință:

Anulează Decizia de impunere nr. .... emisă de pârât. Anulează în parte Raportul de inspecție fiscală nr. .... (RIF), și Decizia nr. .... emise de pârât, respectiv în ce privește cuantumul taxei pe valoarea adăugată (TVA) și obligațiile accesorii. Obligă pârâțul să refacă în totalitate calculul TVA și al obligațiilor accesorii TVA, efectuat în Anexa nr. 12 la R.I.F., luând în considerare că valoarea tranzacțiilor include TVA.

Obligă pârâțul să emită pe seama reclamantului o nouă decizie de impunere pentru TVA și obligații accesorii TVA, calculate în modalitatea mai sus arătată.

Respinge în rest acțiunea.”

organele de inspecție fiscală au procedat la emiterea unei noi decizii de impunere – nr. ... – prin care taxa pe valoarea adăugată stabilită în sarcina petentului a fost calculată în modalitatea prevăzută de instanța de judecată, respectiv „prețul contractului trebuie considerat că include TVA”, celelalte constatări rămânând neschimbate raportat la starea de fapt consemnată în Raportul de inspecție fiscală inițial – nr...., anulat numai parțial, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr.....

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile petentei și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii, respectiv Sentința civilă nr. .... din .... din dosar nr. .... a Curții de Apel Timișoara, confirmată prin Decizia civilă nr. .... a Înaltei Curți de Casație și Justiție, se rețin următoarele:

În fapt, petentul împreună cu soția sa, ..., a achiziționat terenuri arabile situate în extravilanul localității ....., asupra cărora a efectuat lucrări cadastrale (unificări cu terenuri învecinate aparținând altor proprietari urmate de dezmembrări și parcelări, în final acestuia revenindu-i în proprietate ... de parcele) care au avut ca efect includerea lor în intravilanul extins al localității (cf. certificatului de urbanism nr. ....) iar ulterior, respectiv în cursul anilor 2006 - 2011, a vândut o parte din aceste terenuri.

Astfel, în anul 2006 au fost încheiate 5 contracte de vânzare-cumpărare pentru suma totală de .... lei, valoare inferioară plafonului de scutire de TVA (..... lei) prevăzut de art. 152 al. 1 Cod fiscal.

Plafonul de scutire a TVA a fost depășit la data de 16.01.2007, dar petentul nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de TVA, în conformitate cu prevederile art.153 alin.(1) lit.a) și art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deși ulterior acestei date (mai exact în perioada 01.03.2007 - 30.06.2011) a mai efectuat 36 de tranzacții cu bunuri imobile din care 32 taxabile (sunt vândute 29 de parcele, o grădină în intravilan de .... m.p. cu casă ce urma să fie demolată și sunt înstrăinate prin contract de schimb două imobile, grădină intravilan de .... m.p. și curte de .... mp., cu alte două imobile, casă cu curte și grădină).

Prin depășirea plafonului de scutire a TVA persoana fizică X avea obligația sa solicite luarea în evidența plătitorilor de TVA până la data de 10.02.2007, prin depunerea declarației de înregistrare fiscală conform art. 70 și art. 73 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare cu aplicabilitate la data de 16.01.2007 și nu a aplicat regimul normal de taxare la data de 01.03.2007.

În conformitate cu prevederile legale mai sus stipulate, persoana fizică X a dobândit calitatea de persoană impozabilă obligată la aplicarea regimului normal de taxare începând cu data de **01.03.2007**.

Urmare constatării acestei stări de fapt a fost emisă Decizia de impunere nr. .... emisă de către DGFP jud. Timiș, privind taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente acesteia stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, prin care în sarcina petentului a fost stabilită o TVA cu accesorii aferente în sumă totală de ... lei.

Împotriva Deciziei de impunere nr. .... emisă de către DGFP jud. Timiș petentul a formulat contestația înregistrată la DGFP Timiș sub nr. .... soluționată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș prin Decizia nr. .... prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de dl. X împotriva Deciziei de impunere nr. ... pentru suma totală de ... lei, reprezentând:

- .. lei TVA
- ... lei dobânzi întârziere aferente TVA
- .... lei penalități de întârziere aferente TVA.

Împotriva Deciziei nr. ... emisă de D.G.F.P. a jud. Timiș petentul a formulat acțiune în contencios administrativ – dosar nr. ... , la data de 07.11.2013 Curtea de Apel Timișoara – Secția Contencios Administrativ și Fiscal pronunțând **Sentița civilă nr. .... pronunțată în ședința publică din data de ...**, în care a dispus:

„Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul X în contradictoriu cu pârâtul Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș și în consecință:

Anulează Decizia de impunere nr. ... emisă de pârât. Anulează în parte Raportul de inspecție fiscală nr. ... (RIF), și Decizia nr. ... emise de pârât, respectiv în ce privește cuantumul taxei pe valoarea adăugată (TVA) și obligațiile accesorii. Obligă pârâtul să refacă în totalitate calculul TVA și al obligațiilor accesorii TVA, efectuat în Anexa nr. 12 la R.I.F., luând în considerare că valoarea tranzacțiilor include TVA.

Obligă pârâtul să emită pe seama reclamantului o nouă decizie de impunere pentru TVA și obligații accesorii TVA, calculate în modalitatea mai sus arătată.

Respinge în rest acțiunea.”

Împotriva Sentiței civile nr. .... din data de .... a Curții de Apel Timișoara a formulat recurs numai autoritatea fiscală, respectiv Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș.

Prin **Decizia civilă nr. ... pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție**, a fost respins recursul formulat de DGFP a județului Timiș împotriva Sentiței civile nr. .... din data de .... a Curții de Apel Timișoara.

Urmare finalizării acțiunii în contencios administrativ care a făcut obiectul dosarului nr. ... , Serviciul Juridic din cadrul AJFP Timiș cu adresa nr. .... a comunicat Inspecției Fiscale – Persoane Fizice, pentru punerea în executare, Sentița civilă nr. .... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. ... și extras de pe portalul instanței ICCJ București privind soluția în recurs pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. ... prin Decizia civilă nr. ....

Astfel în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă și având în vedere că Sentița civilă nr. .... a rămas definitivă la data de 19.02.2015, organele de inspecție fiscală au procedat la emiterea unei noi decizii de impunere – nr. .... – prin care taxa pe valoarea adăugată stabilită în sarcina petentului a fost calculată în modalitatea prevăzută de instanța de judecată.

În drept, Legea nr. 147/2010 privind Codul de procedură civilă din 1 iulie 2010 republicat,

„ART. 430

Autoritatea de lucru judecat

(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

(3) Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.

(4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.

(5) Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.

ART. 433

Puterea executorie

Hotărârea judecătorească are **putere executorie**, în condițiile prevăzute de lege.

ART. 435

Obligativitatea și opozabilitatea hotărârii

(1) Hotărârea judecătorească este **obligatorie** și produce efecte numai între părți și succesorii acestora.

(2) Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.

ART. 632

Temeiul executării silite

(1) Executarea silită se poate efectua numai în temeiul unui titlu executoriu.

(2) Constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute la art. 633, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.

ART. 634

Hotărârile definitive

(1) Sunt hotărâri definitive:

1. hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului;
2. hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs;
3. hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel;
4. hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs;
5. hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii;

6. orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs.

(2) Hotărârile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.”

În considerarea normelor legale mai sus citate rezultă că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .... a fost emisă în considerarea Sentinței civile nr. .... a Curții de Apel Timișoara, confirmată prin Decizia civilă nr. ... a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel inspecția fiscală desfășurată în perioada 02.04.2015 – 03.04.2015 s-a derulat pentru punerea în executare a Sentinței civile nr. .... a Curții de Apel Timișoara, care a devenit titlu executoriu la data pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a Deciziei civile nr. ...., dată la care Sentința civilă nr. .... a devenit definitivă.

Pe cale de consecință rezultă că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la punerea în executare Sentinței civile nr. ...., definitivă, prin respectarea *in integrum* a modului de calcul a TVA, astfel cum a fost dispus prin hotărârea judecătorească definitivă, autoritatea fiscală și de altfel și petentul fiind obligați să respecte întrutotul o hotărâre judecătorească devenită **titlu executoriu**, care are **putere executorie** și care este **obligatorie**, producând efecte între părți – autoritatea fiscală și petent.

Referitor la pct. I din contestația formulată, respectiv modalitatea de calcul a accesoriilor aferente TVA, se rețin următoarele:

În Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .... emis de AJFP Timiș – Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1 s-au precizat următoarele:

„Pentru calculul accesoriilor organul de control, în conformitate cu prevederile art. 48 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a identificat existența unei erori materiale în ceea ce privește calculul numărului de zile de întârziere cuprins în intervalul de la scadență până la data de 01.07.2010.

Eroarea materială constă în redactarea eronată, în anexa nr. 1, a numărului de zile cuprins în perioada de la scadență până la data de 01.07.2010.

Numărul de zile corect este cel identificat de contribuabil.”

Având în vedere dispozițiile art. 32 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„*Competența generală*

(1) *Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.”*

și ale art. 1 alin. (3) din același act normativ fiscal:

„Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

(...)

b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

(...)”

precum și faptul că în conformitate cu dispozițiile exprese ale punctului 3.5 din Ordinul nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată „3.5. Referatul cu propuneri de soluționare cuprinde precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni privind sesizarea organelor de urmărire și cercetare penală, după caz, mențiuni cu privire la starea juridică a societății, precum și propuneri de soluționare a contestației, având în vedere toate argumentele contestatorului și documentele în susținere; în caz contrar, dosarul se restituie în vederea completării.”, și văzând propunerea organelor fiscale conținută în referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. ... , se va admite contestația formulată în ceea ce privește suma de 281 lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

*Referitor la motivele prezentate de petent la **pct. II, IV și VI** din contestația formulată, se rețin următoarele:*

Se constată că susținerile petentului inserate la pct. 2, 4 și 6 din contestația formulată au fost analizate în cadrul acțiunii în contencios administrativ și fiscal care a făcut obiectul dosarului nr. ... al Curții de Apel Timișoara, soluționat definitiv de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia civilă nr. ... , astfel că o nouă analiză din partea organului competent în soluționarea contestației excede dispozițiilor legale mai sus citate, în condițiile în care potrivit art. 430 alin. (2) din Noul Cod de procedură civilă, autoritatea de lucru judecat privește și considerentele, atât cele pe care dispozitivul hotărârii se sprijină, cât și cele prin care s-a rezolvat o „chestiune litigioasă”, motiv pentru care redăm mai jos extras din cuprinsul Sentinței civile nr. ... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, confirmată prin Decizia civilă nr. ... a Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel:

«Sinteza apărărilor reclamantului

Reclamantul nu a contestat starea de fapt mai sus arătată (respectiv cumpărarea de terenuri extravilane, lucrările cadastrale, contractele de vânzare-cumpărare, omisiunea înregistrării în scopuri de TVA).

Consideră însă relevant să se rețină că a cumpărat terenurile în scopuri agricole și doar ulterior, după ce autoritățile locale au hotărât urbanizarea zonei, a efectuat împreună cu alți proprietari lucrările cadastrale amintite. La

momentul vânzării terenurile nu erau construibile deoarece nu fuseseră emise certificate de urbanism în acest sens, sau autorizații de construire (apărarea 1).

Contestă în mod special împrejurarea că ar fi desfășurat activități economice cu caracter de continuitate (în sensul art. 3 Cod comercial, în vigoare la data încheierii contractelor) în scopul obținerii de venituri; susține că tranzacțiile reprezintă activități ocazionale (2).

De asemenea, susține că nu a fost înștiințat că ar avea obligații fiscale legate de colectarea TVA, că legislația era ambiguă și că pasivitatea autorităților fiscale până în 2010 dovedește acest lucru (3).

Arată că autoritățile ar fi putut pretinde colectarea de TVA doar dacă ar fi existat drept de deducere în momentul achiziționării bunurilor, or un astfel de drept nu a existat deoarece imobilele au fost achiziționate de la persoane neimpozabile (nu au emis facturi). În acest context invocă dispozițiile art. 141 Cod fiscal (4).

Sub aspect procedural, arată că autoritatea fiscală a încălcat dispozițiile art. 104 Cod procedură fiscală depășind termenul de 3 luni prevăzut de lege pentru finalizarea controlului, ceea ce atrage decăderea din dreptul de a impune obligații fiscale face ca toate actele să fie lovite de nulitate absolută (5).

De asemenea, susține că este nelegală aprecierea pârâtului că împreună cu soția sa ar reprezenta un „grup fiscal”, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 127 al. 8 Cod fiscal (și de Normele metodologice de aplicare a acestuia) în acest sens (6).

În sfârșit, reclamantul a contestat modalitatea de calcul a TVA, respectiv împrejurarea că prețul nu include taxa (7).

Expertiza administrată în cauză la cererea reclamantului nu modifică starea de fapt ci doar susține argumentele reclamantului (cf., în special, filele 393 - 396 dosar).

Soluția instanței

Potrivit art 127 alin. 1 Cod fiscal, *„Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități iar potrivit alin. 2 teza II, „constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”*

Așadar, noțiunea de „activitate economică” este definită de legea fiscală și nu condiționează existența ei de intenția dobânditorului în momentul achiziționării bunului corporal sau necorporal sau de calitatea de comerciant (în sensul legii comerciale).

În cazul de față, este suficient că la un moment dat, reclamantul, realizând potențialul urbanistic al terenurilor pe care le deținea în proprietate împreună cu soția (potențial rezultat din includerea lor de către autoritățile publice locale în intravilanul extins al localității Săcălaz), a hotărât punerea

lor în exploatare prin efectuarea de lucrări cadastrale finalizate prin parcelarea terenurilor, astfel încât să devină construibile.

Caracterul de teren construibil al parcelor la momentul vânzării rezultă fără putință de tăgadă din cărțile funciare depuse la dosarul cauzei în care apare menținea „arabil intravilan extins”. Terenurile intravilane sunt prin natura lor construibile, aceasta fiind și esența distincției „intravilan – extravilan”; situațiile de excepție (care pot rezulta din regulamentul de urbanism al zonei sau din alte dispoziții legale exprese) trebuie dovedite de cel care le afirmă.

Astfel, potrivit art. 191 alin. 1 din Legea 18/1991, *Amplasarea noilor construcții de orice fel se face în intravilanul localităților*, iar potrivit Anexei 2 din Legea nr. 350/2001 prin teritoriu intravilan se înțelege *„totalitatea suprafețelor construite și amenajate ale localităților ce compun unitatea administrativ-teritorială de bază, delimitate prin planul urbanistic general aprobat și în cadrul cărora se poate autoriza execuția de construcții și amenajări (...)”*.

În sfârșit, potrivit art. 141 alin. 2 lit. f pct. 1 Cod fiscal, terenul construibil *„reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare”*.

De asemenea, dincolo de considerentele de drept, din dimensiunea parcelelor (aprox. 500 - 900 m.p.) și din prețul acestora rezultă că reclamantul știa în fapt că vinde parcele de teren construibil (e de notorietate că atât dimensiunea, cât și prețul sunt specifice terenurilor construibile din vecinătatea Timișoarei).

Efectuarea acestor lucrări urmată de vânzarea parcelelor precum și vânzarea unui imobil intravilan construibil (construcția de pe teren având valoare mică raportat la valoarea imobilului și fiind destinată demolării) sau schimbul de imobile (schimbul se asimilează unei livrări de bunuri cu plată, cf. art. 130 Cod fiscal, potrivit căreia *„în cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată”*) reprezintă *„activitate economică”* în sensul art. 127 alin. 2 Cod fiscal.

Caracterul de continuitate al veniturilor obținute din exploatarea imobilelor rezultă din numărul semnificativ al imobilelor vândute (4 în 2006, 28 în 2007, 10 în 2008 și câte unul în 2010 și 2011, dintre acestea 32 fiind taxabile, după cum s-a arătat).

Se înlătură așadar primele 2 apărări.

Se va înlătura și cea de-a treia apărare (omisiunea înștiințării reclamantului de către autorități cu privire la obligația colectării de TVA) deoarece, dincolo de orice considerente legate de rolul activ al autorităților fiscale, desfășurarea unei activități economice de asemenea ampoare înlătură *de plano* necunoașterea legii.

În ce privește dreptul de deducere (apărarea 4), este necontestat că dacă reclamantul s-ar fi înregistrat în scop de TVA ar fi avut acest drept pentru toate operațiunile (achizițiile) destinate operațiunii taxabile, în speță, vânzării, așa cum prevăd expres dispozițiile art. 145 Cod fiscal. Spre ex., ar fi avut drept de deducere pentru cheltuielile legate de PUZ, unificare, dezmembrare, etc. Singurul motiv pentru care acest drept nu poate fi exercitat este omisiunea înregistrării în scop de TVA.

Prevederile art. 141 alin. 2 lit. f sunt incidente în cauză, așa cum întemeiat susține reclamantul, și ele într-adevăr prevăd scutirea de taxă pentru „*livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren*” dar, în același timp, arată că „*scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.*”

Așadar, cum pentru TVA aferent cheltuielilor legate de transformarea terenului din extravilan în intravilan reclamantul ar fi avut drept de deducere, scutirea de taxă nu se aplică.

În ce privește durata inspecției fiscale, Curtea constată că potrivit R.I.F. aceasta a început la data de 08.02.2010 și s-a desfășurat cu intermitențe până la data de 28.09.2011, fiind suspendată în perioada 30.09.2010 - 19.09.2011. Suspendarea a fost determinată de nevoia de clarificare a modalității de stabilire a bazei impozabile a taxei în cazul persoanelor care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA (clarificările au fost aduse prin Decizia nr. 2/12.04.2011 emisă de Comisia fiscală centrală).

Potrivit art. 104 alin. 1 Cod procedură fiscală, „*Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni*” iar potrivit alin. 4, „*Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta.*”

Termenul de 3 luni a fost depășit, chiar și dacă se ține cont de perioada suspendării.

Totuși, apreciind că termenul nu este procedural ci are natură administrativă, văzând și că legea nu prevede sancțiunea depășirii lui, Curtea înlătură apărarea reclamantului referitoare la decăderea autorității din dreptul de a emite acte de impunere ca urmare a inspecției fiscale (și la nulitatea actelor emise peste termen). Instanța recunoaște dreptul contribuabilului la despăgubiri în situația în care termenul inspecției fiscale a fost depășit iar această împrejurare a produs prejudicii dar constată că, în speță, reclamantul

nu a formulat o astfel de cerere și nici nu a invocat vreun prejudiciu rezultat din depășirea termenului.

De asemenea, înlătură ca lipsită de obiect apărarea întemeiată pe dispozițiile art. 127 al. 8 Cod fiscal (și de Normele metodologice de aplicare a acestuia) referitoare la grupul fiscal deoarece este necontestat că familia nu reprezintă „grup fiscal”.

Persoana impozabilă în sensul art. 127 alin. 1 Cod fiscal este familia (membrii acesteia care dețin în devălmășie sau coproprietate imobilele vândute, în speță, reclamantul și soția sa) deoarece aceasta a realizat de o manieră independentă activitățile prevăzute la art. 127 alin. 2 Cod fiscal.

Familia, reprezentând o formă de asociere fără personalitate juridică, este totuși subiect al raportului juridic fiscal în temeiul art. 17 al. 1 Cod procedură fiscală (*„Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale, contribuabilul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport”*) iar obligația înregistrării în scop de TVA revenea oricăruia din cei doi soția.

Neîndeplinirea acestei obligații atrage răspunderea solidară a soților în temeiul art. 20 alin. 2 Cod procedură fiscală (*„în cazul în care, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora”*). Începând cu data de 01.01.2010, obligația este expres arătată și de dispozițiile Normelor metodologice de aplicare a art. 127 Codului fiscal (pct. 3 alin. 6).

Așadar, obligația fiind a familiei (în sensul discutat mai sus, de asociere fără personalitate juridică) iar răspunderea fiind solidară, nu este cazul ca plafonului de scutire de TVA prev. de art. 152 al. 1 Cod fiscal să fie redus la jumătate sau ca reclamantul să răspundă numai pentru 50 % din obligația fiscală.

În schimb Curtea este de acord cu reclamantul în ce privește modalitatea nelegală de stabilire a bazei de calcul a TVA urmată de autoritatea fiscală.

Astfel, din contractele depuse la dosar nu rezultă nicio mențiune cu privire la TVA iar pârâtul a calculat taxa prin aplicarea cotei de 19 % și, ulterior datei de 01.07.2010, 24 % asupra prețului înscris în contracte (ca și cum prețul nu include TVA; cf. Anexa 12 la R.I.F., fila 174 dos.).

Această modalitate de calcul contravine însă dispozițiilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului, așa cum este interpretată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (legislație incidentă în cauză deoarece vânzările relevante pentru TVA ce trebuia colectat sunt ulterioare datei de 01.01.2007 când România a aderat la Uniunea Europeană; or, prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană iar efectele acestei ratificări sunt reglementate de art. 148 alin. 2 din Constituția României conform căroră, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene,

precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare iar potrivit alin. 4, Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2).

Potrivit Hotărârii C.J.U.E. din 07.11.2013 în cauzele conexe C-249/12 și C-250/12 (Tulică și Plavoșin), „*Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în special art. 73 și art. 78 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că, atunci când prețul unui bun a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei, prețul convenit trebuie considerat, în cazul în care furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală, ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată*”.

Instanța constată că toate condițiile pentru a considera că prețul contractului trebuie considerat că include TVA sunt îndeplinite, respectiv:

- prețul imobilelor a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată,
- furnizorul imobilelor este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei,
- furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală deoarece cumpărătorul nu s-a obligat în acest sens.»

Pretenția petentului în legătură cu dreptul acestuia la despăgubiri, întemeiată în cuprinsul contestației formulate pe prezentarea trunchiată a constatărilor Curții de Apel Timișoara vizând acest aspect, nu a putut fi reținută în soluționarea cauzei, în împrejurarea în care prin Sentința civilă nr. ... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. ... , Curtea de Apel Timișoara a statuat următoarele:

„Totuși, apreciind că termenul nu este procedural ci are natură administrativă, văzând și că legea nu prevede sancțiunea depășirii lui, Curtea înlătură apărarea reclamantului referitoare la decăderea autorității din dreptul de a emite acte de impunere ca urmare a inspecției fiscale (și la nulitatea actelor emise peste termen). Instanța recunoaște dreptul contribuabilului la despăgubiri în situația în care termenul inspecției fiscale a fost depășit iar această împrejurare a produs prejudicii dar constată că, în speță, reclamantul nu a formulat o astfel de cerere și nici nu a invocat vreun prejudiciu rezultat din depășirea termenului.”

Din cuprinsul contestației formulate rezultă că pretenția petentului la despăgubiri vizează starea de fapt consemnată în decizia inițială, anulată de instanță, instanțele de control judiciar analizând în considerentele expuse, posibilitatea pe care petentul nu a exercitat-o și nici nu a demonstrat-o în fața acestora referitor la prejudiciile rezultate din depășirea termenului, neexercitarea de către petent a căii de atac împotriva Sentinței civile nr. ... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara confirmând faptul că acesta subscris constatările Curții de Apel Timișoara că „reclamantul nu a formulat o astfel de cerere și nici nu a invocat vreun prejudiciu rezultat din depășirea termenului”, organele administrativ jurisdicționale neavând posibilitatea legală de a modifica soluția instanțelor de control judiciar.

Referitor la pct. III din contestația formulată, respectiv solicitarea petentului ca în situația în care obligația fiscală stabilită în sarcina sa va fi „definitivă”, ANAF sau organele abilitate „să dispună modificarea tuturor Contractelor de vânzare – cumpărare încheiate notarial, și să fie înscris în ele TVA-ul”, precum și recalcularea impozitului datorat pentru transferul proprietăților imobiliare, având în vedere „noua bază de impozitare”, se rețin următoarele:

Potentul nu invocă nicio dispoziție legală care să-i confere dreptul de a-i fi luate în considerare pretențiile, în cauză devenind incident principiul general de drept *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*.

Învedereăm că organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală este reglementată de H.G. nr. 520/2013, act normativ care nu include în atribuțiile ANAF obligația de a dispune „modificarea tuturor Contractelor de vânzare – cumpărare încheiate notarial, și să fie înscris în ele TVA-ul”.

Mai mult, în contractele de vânzare – cumpărare încheiate în formă autentică, autoritatea fiscală nu este parte, iar soluția definită a instanțelor de control judiciar a avut în vedere tocmai faptul că „furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală deoarece cumpărătorul nu s-a obligat în acest sens”.

Referitor la pct. V din contestația formulată, respectiv că mod incorect ANAF a emis noua decizie de impunere „înainte de a avea în detaliu Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție.”, se rețin următoarele:

Cu adresa nr. ... Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat la data de ...07.2015 Serviciului Juridic fotocopia Deciziei nr. ... , definitivă, pronunțată în cauză de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. ... , în scopul soluționării contestației formulate, în considerarea dispozițiilor art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală republicat,

termenul de soluționare al contestațiilor formulate de petent s-a prelungit conform art. 70 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat.

În condițiile în care până la data prezentei, Serviciul Juridic nu a comunicat răspunsul său, în considerarea dispozițiilor consacrate de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, în legătură cu soluționarea cererilor într-un termen rezonabil, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va pronunța asupra acestui capăt de cerere, în condițiile legii.

Analizând susținerile petentului din contestația formulată rezultă că acestea nu pot fi luate în considerare din următoarele motive:

- împotriva Sentinței civile nr. ... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara a formulat recurs numai Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș;

- urmare pronunțării Deciziei civile nr. ... de către Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 19.02.2015, autoritatea fiscală avea obligația de a pune în executare hotărârea Curții de Apel Timișoara conform art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„ART. 24

Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.”,

astfel că alegațiile petentului din contestația formulată se situează în afara cadrului legal.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 32, art. 85, art. 86, art. 87, art. 205 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de Procedură Fiscală, art. 106 din HG nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 430, art. 433, art. 435, art. 632, art. 634 din Legea nr. 147/2010 privind Codul de procedură civilă din 1 iulie 2010 republicat, art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere Sentința civilă nr. ... pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. ... , confirmată prin Decizia nr. ... pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza referatului nr. 23769/14.08.2015, se

DECIDE

- respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. ... emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1;

- admiterea parțială a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. ... emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1, pentru suma de .... lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA;

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. ... emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1, pentru suma de .... lei reprezentând:

- .... lei – taxa pe valoarea adăugată;
- .... lei – majorări de întârziere aferente TVA;
- .... lei – dobânzi de întârziere aferente TVA;
- .... lei – penalități 15% aferente TVA.

- prezenta decizie se comunică la:

- X
- AJFP Timiș,

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

**DIRECTOR GENERAL,
Ioan DRAGOMIR**

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.